

[Keld Albrechtsen]

VS også meget betænkelige over for det forslag, som regeringen har fremsat. Men det er da muligt, at den indskrænkning af løbetiden vil kunne betyde noget i gunstig retning.

Derudover vil jeg blot slutte af med at sige, at en udvidelse af lånegrænsen til energi-besparende foranstaltninger lyder rimeligt, og det vil VS gerne se positivt på.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 50 angående ændring af lov om realkreditinstitutter. (Ændring af vilkårene for optagelse af lån til ejerskifte), hr. Fogh Rasmussen, har ordet.

Fogh Rasmussen (V):

Først vil jeg takke for den positive behandling af lovforslag nr. L 50, forslaget om ændring af loven om realkreditinstitutter, som indebærer, at der bliver bedre vilkår for lån til ejerskifte.

Boligministeren har fremsat et forslag om ændring af loven om realkreditinstitutter, som dels er en stort set identisk genfremsættelse af et forslag fra før valget, dels indeholder et nyt forslag, som også vedrører en forbedring af vilkårene for lån til ejerskifte.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at der i hvert fald er to forskelle på det forslag om forbedret ejerskiftebelåning, som boligministeren har fremsat, og det forslag, som venstre, det konservative folkeparti, fremskridtspartiet, CD, det radikale venstre og kristeligt folkeparti har fremsat. Den første forskel består i, at boligministeren i stedet for at operere med en samlet og generel løbetid for ejerskiftelån på 20 år deler løbetidene i 20 og 15 år, sådan at op til 40 pct. kan man få lån på 20 år, og fra 40 til 80 pct. kan man få lån på 15 år. Den anden forskel er, at boligministeren ikke förlænger løbetiden for ejerskiftelån til byerhvervsjendomme.

Jeg går ud fra, at boligministeren har fået inspiration til sit teknisk lidt udviklede forslag om at operere med to løbetider i det vægtige dokument, som boligudvalget modtog fra økonomiministeriet under behandlingen af det forslag om ændring af realkreditloven, som venstre og konservative havde fremsat før valget. Det var et dokument, der var vægtigt mere i kraft af sit omfang end i kraft af sit indhold. Ikke desto mindre har

boligministeren tilsyneladende følt sig inspireret af papiret og bl. a. brugt det argument for sit forslag om en kortere løbetid i den yderste ende af belåningsområdet, at det skulle give en større opsparring. Det turde nok siges at være et lidt søgt argument. Hvis man analyserer det lidt nøjere, vil man se, at den forskel, der er i opsparringen på et 15-årigt og et 20-årigt ejerskiftelån, er så lille, specielt når man tager inflationen i betragtning, at det i hvert fald ikke kan være et selvstændigt og et bærende argument.

For det andet må man vel egentlig også anlægge nogle større totalbetragtninger og f. eks. overveje, om ikke en forbedret ejerskiftebelåning kan føre til, at der er flere, der får mulighed for at købe sig en ejerbolig og derved foretage en personlig opsparring, som ellers ikke ville blive foretaget. Hvis vi anlægger en samlet totalbetragtning, vil forslaget i virkeligheden ikke berøre opsparringen.

Boligministeren mener altså, at det er nødvendigt at lægge vægt på disse uhyre små opsparingsbeløb, der kan blive tale om. Til gengæld får man altså efter boligministerens forslag et uhyggelig indviklet administrativt system, hvor vi genindfører tolagsbelåning i realkreditområdet på ejerskifteområdet. I praksis skal man udfærdige 2 pantebreve ved ejerskiftelån – det system, vi ellers havde forladt – der kræves 2 tinglysninger, og realkreditinstitutterne skal til at udstede nye 15 års obligationer, for de eksisterer i dag i praksis ikke. Alt dette administrativt udviklede og vanskelige skal man have til gengæld for en tvivlsom, en yderst tvivlsom, forøgelse af opsparringen.

Nu kan man måske sige, at efter, at der sådan set er konstateret et flertal for det forslag, som en række partier i folketingset står bag ved, er den del af regeringsforslaget om realkreditinstitutter, som vedrører ejerskiftebelåning, blevet mindre interessant.

Det gør til gengæld, at vi kan kaste os med endnu større grundighed over den øvrige del af regeringens realkreditforslag, nemlig den del, som vedrører repræsentationen af medarbejdere i realkreditinstitutternes bestyrelse. Vi havde nogle kritiske bemærkninger ved første behandling før valget, dem vil jeg gerne her henvise til og gentage. Det er en sag, som vi vil forfølge videre i boligudvalget, og det kan vi jo nu gøre med meget større grundighed, idet jeg nemlig vil opfor-